



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Et cecidit in terrâ à stellis, & à virtute. Nō quod stellæ ceciderint, vt quidam opinati sunt (absit) sed quod Antiochus Epiphanes (nam de eo Angelus sermonem habebat) à Machabæis insigniter superatus sit, ac Iudaico imperio exturbatus. Nō enim dixit, Stellæ ceciderunt: verum ille à stellis præclare pugnantibus cecidit, hoc est, virtus ac profligatus est. Quod si quis vocabulum istud ἐπέσει, pro ἐπάταξεν, id est, percussit, accipiat (nam hoc quoque sensu persæpe vsurpatur, vt in hoc loco, ἐποιον, id est, percussit, & manus eius sanauerunt) secunda videlicet syllaba per diphthongū scripta, potest, illud dici, quod septem fratres, ac matrem, & sacerdotem Eleazarū, qui præclaram ac fulgidam vitam ostenderunt, atque siderum instar in terra extiterunt, percussit. Machabæus enim Persica lingua dominum sonat. Ea igitur tempestate, qua aduersus clarissimos illos viros audacia præceps actus Antiochus huiusmodi tragediam excitauit. Machabæi coactis copiis è regione propulerunt. Vnde etiam iis, qui tormētis excruciatii sunt, nomen ob victoriam remāsit. Machabæi enim illi quoque appellati sunt, qui Machabæorum temporibus horrendos & immanes cruciatus pertulerunt, nec paternas leges eiurarunt.

Eidem. 5.

Non tanquam nemo Ecclesiæ bellum indicturus, atque extinguere adnixurus esset, verum quod multi quidem aduersus eam pugnaturi, sed tamen vincēdi ac profligandi essent, dictum est, Et portæ inferi non præualebunt aduersus eam, subaudi Ecclesiam. Sic quippe cōtigit. Oppugnata enim est, sed non oppressa: verum iis ipsis, qui eam extinguere tentauerunt, splendidior emicuit. Quid igitur miraris, si sancti etiam viri bello exagitetur? Ex bellis enim præclariora trophæa, atque ornatiora spolia esse videntur.

γῆν, ἀπὸ τῆς ἀπέων ἢ ἀπὸ τῆς δυναμείας. ὅς τῆς ἀπέων πεπλοκότων, ὡς ἀνήθισσαν τινες. ἀπαγα. ἀλλ' ὡς Ἀπόχως τῆς Ἐπιφανῆς. περὶ γὰρ αὐτῶν τῶ ἀγγέλω ὁ λόγος, ἔπειτα τῆς μακκαβαίων λαμπρῶς ἠτήθέντος, ἢ τῆς Ἰσδακίης ἀρχῆς ὀκτεπλοκότους. γὰρ εἶπεν, οἱ ἀγέρες ἔπεισαν, ἀλλ' οὐκ εἶπεν ἔπειτα τῆς ἀπέων λαμπρῶς ἀγωνισμῶν πεπλοκέ. τῆς τῆς ἠτήθη. εἰ δέ τις τὸ ἔπεισαν, ἐπάταξεν ὀκταλότοι. ἢ ἕπος γὰρ πολλὰ μὲν λέγεται, ὡς τὸ ἔπεισαν, αὐτῆ τῆ ἐπάταξεν, ἢ αἱ χεῖρες αὐτῶν ἰάσαντο, τῆς δὲ ὑπερῆς συλλαβῆς διφθόγῃ γὰρ φορηδῆς, δύναται λέγειν, ὅτι ἐπάταξεν τοὺς ἐπὶ ἀδελφῶν, ἢ τὴν μητέρα. Ἐλεάζαρὸν τε τὸν ἱερέα, λαμπρῶν ἢ ἀφράπτῶσαν πολιτείαν ὅτι διεξάμυνε, ἢ καὶ ἀφ' ἀγέρας ἐν γῆ φανέντας. Μακκαβαῖος γὰρ ἑρμηνεύεται, οἷον ἐπαρ' ὑπερῆς, χιόρανος, τῆς δὲ ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς χυροῖς τοιγαροῦ ὀκτείνους, ἐν οἷς ἢ χτ' τῆς εὐδοκίμωνων ὀκτείνων ἀνδρῶν ἐπολιμήτη τῶ Ἀπόχως τεραγῶν, οἱ Μακκαβαῖοι συστῆτες. ἐξήλασαν ὀκτεῖνοι τῆς χόρας. οἷον τῶν βασινοῦσιν τὸνομα ἐξήλασαν. Μακκαβαῖοι γὰρ ἐκλήθησαν ἢ οἱ ἐν τοῖς Μακκαβαῖοις χροῖοις τὰ ἀνήκεστα ἔπειτα μετ' ὀκτείνους, ἢ μὴ ἐξομοσάμενοι τοὺς πατέρας ἰόμβας.

Τῶ αὐτῶ. ε.

Οὐχ ὡς μηδὲν πολέμησοντος, καὶ σβέσαι ὅτι χειρῶν, ἀλλ' ὡς ἀπὸ τῆς ἀπέων μὲν πολλῶν, ἠτήσιμων δὲ χτ' κράτος εἶρηται, ἢ πέλας ἀδου ἢ χαρῶσιν αὐτῆς, τῆς ὀκτείνουσας δὲ δυνάτοσι. οὕτω γοῦν χτ' γέροντες ἐπολιμήτη μὲν γὰρ, ὅς ἠτήθη δὲ. ἀλλ' αὐτῆ τῆς σβέσαι ὅτι χειρῶν τῶν λαμπρῶν ἀπεφάνθη. πεποινωθαμάξῃς, εἰ ἢ οἱ ἀγνοῦσιν ἀδου πολέμουται. ὅτι γὰρ τῆς πολέμων λαμπρῶν φαίνεται τὰ πρῶτα, ἢ σέμνοτα τὰ σῦλα.